

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 21C/296/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313217864
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2014:8313217864.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom Mgr. Petrom Sivákom v právnej veci žalobkyne S.. S. K., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXX/X, XXX XX R., zastúpenej JUDr. Róbertom Faturcom, advokátom so sídlom kancelárie Centrum 18/23, 017 01 Považská Bystrica, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia, určenie neplatnosti časti právneho úkonu a zaplatenia primeraného finančného zadostučinenia, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.4.2010 uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

Súd u r č u j e za absolútne neplatné neprijateľné podmienky uvedené v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.4.2010 uzavretej medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom:

a) v časti v ktorej sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi požičanú sumu 1000,- eur zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 968,- eur.

b) v bode 4 časti zmluvnej pokuty v znení v prípade, ak bude dlžník v omeškaní s niektorou splátkou 7 dní a viac, je povinný túto omeškanú splátku uhradiť do rúk mandátára v hotovosti spolu so zmluvnou pokutou 15,- eur za každý jeden prípad omeškania. Dlžník sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku v prípade porušenia podmienok tejto zmluvy čiastku 4 eur ako paušálnu úhradu nákladov a administratívy s tým spojenej do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu.

c) v bode 5 všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v časti v tomto znení dlžník s veriteľom uzatvára súčasne dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov ako formu zabezpečenia a uspokojenia pohľadávky veriteľa, ktorej účinnosť je podmienená neuhradením štyroch po sebe idúcich splátok, keď nastáva splatnosť celého dlhu.

d) v bode 0.6 všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v časti v tomto znení: dlžník je povinný v prípade porušenia svojich zmluvných povinností uhradiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 312,- eur ktorá je určená na úhradu všetkých nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vykonaním úkonov smerujúcich k zabezpečeniu dlhu dlžníka.

e) v bode 14 všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v tomto znení: dohoda o vyplnení zmenky: na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi vystaviteľ vystavil zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je z takto vystavenej zmenky zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum

začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.

f) v bode 15 v časti rozhodcovskej doložky v znení: rozhodcovská doložka, uzatvorená podľa zákona č. 244/2002 Z.z. všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy o úvere ručiteľského vyhlásenia vrátane sporov o ich platnosť, výklad alebo zrušenie ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené a) pred stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu a jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie z neplatného právneho úkonu vo výške 1416,56 eur, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 1000,- eur ako primerané finančné zadostučinenie, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý vyplatiť žalobkyni trovy konania vo výške 721,01 eur na účet právneho zástupcu žalobkyne JUDr. Róberta Faturu, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý vyplatiť na účet Okresného súdu Humenné sumu 84,50 eur a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou podanou na súde dňa 6.12.2013 voči žalovanému domáhala určenia, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.4.2010 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov a určenia, že táto zmluva o úvere je v časti jej ustanovení o výške poplatku 986 €, ustanovení bodu 4, bodu 5, bodu 6, bodu 14 a bodu 15 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru absolútne neplatná. Ďalej sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.289,96 € a primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.000 € a trov konania. Svoju žalobu odôvodnila tým, že na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX jej žalovaný poskytol sumu vo výške 1.000 €, pričom celková cena úveru bola spolu s dohodnutým navýšením vo výške 1.968 € s dobou splácania 12 mesiacov a výškou mesačnej splátky 164 €. Poplatok spojený s úverom bol dohodnutý vo výške 968 €, ktorý je tvorený úrokom a nákladmi za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy. Podľa žalobkyne predmetná zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, a zároveň spotrebiteľským úverom podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Zmluva neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov, nie je v nej uvedená percentuálna výška úroku ani vyčíslenie nákladov na uzavretie zmluvy. Podľa žalobkyne zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle ustanovenia § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka, a to v bode 4 VOP v časti zmluvnej pokuty vo výške 15,00 € za každý deň omeškania, v časti poplatku za upomienku v sume 4,00 €, v bode 5 VOP v časti zmluvnej pokuty vo výške 312 €, v bode 15 v časti rozhodcovskej doložky, v bode 5 VOP v časti dohody o zrážkach a v časti dohody o vyplnení zmenky v bode 14 VOP. Nakoľko žalobkyňa zaplatila ku dňu podania žaloby sumu 2.289,96 €, žalovaný sa tak bezdôvodne obohatil o sumu 1.289,96 €, ktorú žiadala vydať zo strany žalovaného. Naliehavý právny záujem na určení neplatnosti jednotlivých častí zmluvy žalobkyňa odôvodnila právnou neistotou, v dôsledku ktorej nie je zrejmé, koľko má žalobkyňa žalovanému zaplatiť bez toho, aby zo strany žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu. Zároveň je žalobkyňa v zlej finančnej situácii a splácanie neprimerane vysokých úrokov by pre ňu malo nepriaznivé finančné dôsledky, ako i prípadné zrážky zo mzdy. Zároveň je vydaný i rozhodcovský rozsudok, ktorý je právoplatný a môže byť uplatnený v rámci exekučného konania.

Uznesením zo dňa 12.9.2014 č.k. 21C/296/2013-156 súd pripustil zmenu žaloby, a to tak, že žalobkyňa sa voči žalovanému domáhala určenia, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.4.2010 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, určenia, že táto zmluva o úvere je v časti jej ustanovení o výške poplatku 986 €, ustanovení bodu 4 v časti zmluvných pokút a poplatku za upomienky, bodu 5, bodu 6 v časti zmluvnej pokuty, bodu 14 a bodu 15 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru absolútne neplatná, vydania bezdôvodného obohatenia, ku ktorému došlo plnením žalobkyne z neplatného právneho úkonu vo výške 1.416,56 € a zaplata sumy 1.000 € ako primeraného finančného zadosťučinenia a trovy konania. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.9.2014.

Na pojednávanie vo veci nariadené na deň 8.10.2014 sa nedostavil právny zástupca žalobkyne a žalovaný, hoci predvolanie na pojednávanie im bolo riadne a včas doručené. Právny zástupca žalobcu svoju neúčast' ospravedlnil faxovým podaním zo dňa 6.10.2014 a súhlasil, aby súd vo veci konal a rozhodol bez jeho prítomnosti na základe doložených listinných dôkazov. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 7.10.2014 elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Na základe uvedeného preto súd v zmysle ustanovenia § 101 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku vec prejednal aj bez prítomnosti právneho zástupcu žalobkyne a žalovaného.

Predmetom tohto konania po pripustení zmeny žaloby je tak zaplata sumy 1.416,56 eur titulom bezdôvodného obohatenia v súlade s ustanovením § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, zaplata sumy 1.000 eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia v súlade s ustanovením § 3 odsek 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a určenie, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.4.2010 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov a určenia, že táto zmluva o úvere je v časti jej ustanovení o výške poplatku 986 €, ustanovení bodu 4 v časti zmluvných pokút a poplatku za upomienky, bodu 5, bodu 6 v časti zmluvnej pokuty, bodu 14 a bodu 15 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru absolútne neplatná.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby zo dňa 3.12.2013 na čl. 1-4 spisu a hlavne so splnomocnením na čl. 5 spisu, zmluvou o úvere na čl. 6 spisu, Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru na čl. 6 spisu, splátkovým kalendárom na čl. 7 spisu, s potvrdeniami o jednotlivých vkladoch v hotovosti na čl. 8 - 27 spisu, vyjadrením žalovaného k žalobe na čl. 34 - 41 spisu s prílohami, uznesením súdu zo dňa 12.3.2014 č.k. 21C/296/2013-77, uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.6.2014 č.k. 1Co/98/2014-143, vyjadrením žalobkyne na čl. 91 s prílohami, vyjadrením žalovaného na čl. 147, uznesením súdu zo dňa 12.9.2014 č.k. 21C/296/2013-156, Špecifikáciou zaplatenej sumy žalobkyne na čl. 159 s prílohami, výsluchom samotnej žalobkyne na pojednávaní dňa 12.3.2014 a 8.10.2014 a s obsahom ďalších v spise pripojených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Dňa 28.4.2010 bola medzi účastníkmi tohto konania uzavretá zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobkyne poskytnutý úver vo výške 1000 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť žalobcovi zvýšený o príslušný poplatok vo výške 968 eur, t.j. celkovo zaplatiť čiastku 1.968 eur, a to v 12-tich mesačných splátkach po 164 eur počnúc dňom 25.5.2010. Žalobkyňa poukazovala na povahu tejto zmluvy ako spotrebiteľskej, pričom zároveň i na to, že ide o spotrebiteľský úver. Tvrdila, že zmluva o úvere nespĺňa náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1966 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), a to ročnú percentuálnu mieru nákladov podľa ustanovenia § 4 odsek 2 písmeno g) zákona, v dôsledku čoho sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ďalej percentuálnu výšku úroku ani nákladov na uzavretie zmluvy, zmluva obsahuje len celkový poplatok. Zároveň poukazovala i na neprijateľné zmluvné podmienky uvedené vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v zmysle ustanovenia § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka a ich absolútnu neplatnosť, pričom ide o tieto zmluvné podmienky, resp. ich časti:

Podľa bodu 4 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, v prípade, ak bude dlžník v omeškaní s niektorou splátkou sedem dní a viac, je povinný túto omeškanú splátku uhradiť do rúk mandatára v hotovosti spolu so zmluvnou pokutou 15 eur, za každý jeden prípad omeškania.

Dlžník sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku v prípade porušenia podmienok tejto zmluvy čistku 4 eur ako paušálnu úhradu nákladov a administratívy s tým spojenej do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu.

Podľa bodu 5 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, dlžník s veriteľom uzatvára súčasne dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov ako formu zabezpečenia a uspokojenia pohľadávky veriteľa, ktorej účinnosť je podmienená neuhradením štyroch po sebe idúcich splátok, keď nastáva splatnosť celého dlhu.

Podľa bodu 6 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, dlžník je povinný v prípade porušenia svojich zmluvných povinností uhradiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 312,- eur, ktorá je určená na úhradu všetkých nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vykonaním úkonov smerujúcich k zabezpečeniu dlhu dlžníka.

Podľa bodu 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, dohoda o vyplnení zmenky: na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi vystaviteľ vystavil zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je z takto vystavenej zmenky zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.

Podľa bodu 15 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, Rozhodcovská doložka, uzatvorená podľa zákona č. 244/2002 Z.z. všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy o úvere ručiteľského vyhlásenia vrátane sporov o ich platnosť, výklad alebo zrušenie ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené a) pred stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu a jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu.

Z dôvodu absolútnej neplatnosti uvedených zmluvných podmienok sa preto žalovaný na úkor žalobkyne obohatil, pokiaľ ide o sumu 1.416,56 eur podľa ustanovenia § 451 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Zároveň z uvedeného dôvodu si uplatnila sumu 1.000 eur, ako primerané finančné zadost'učinenie podľa ustanovenia § 3 odsek 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 19.12.2013 tvrdil, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.4.2010 nie je spotrebiteľským úverom, pretože žalobkyňa vstúpila do právneho vzťahu so žalovaným na základe vyhlásenia, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon podnikania, a teda nie na svoju súkromnú spotrebu. Svoje vyhlásenie žalobkyňa potvrdila osobitne svojím podpisom. Dôležité je, na aký účel bol úver poskytnutý, nie na aký účel žalobkyňa finančné prostriedky naozaj použila. Preto uvedenú zmluvu o úvere nemožno posudzovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a jej esenciálnou náležitosťou nemusí byť údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Poukazoval pritom na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.5.2012 sp. zn. 6Co/173/2012. Zároveň v tomto podaní vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti, a poukazoval i na prekážku veci rozhodnutej (res iudicata) podľa ustanovenia § 159 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku, pretože žalobkyňa bola v konaní o plnenie zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zaviazaná právoplatným a vykonateľným rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 28.8.2012 sp. zn. SR 02999/12. V tomto rozhodcovskom rozsudku bola potvrdená skutočnosť, že zmluva o úvere, vrátane všetkých jej

časť bola uzatvorená platne, čo sa týka aj jej zmluvných podmienok. Vo vzťahu k pojmu ten istý predmet uviedol, že je daný vtedy, ak vyplýva z rovnakého skutku, a zároveň sa týka tých istých osôb, pričom nie je rozhodujúce, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie. Uviedol, že nakoľko rozhodcovský súd posúdil zmluvu ako platný a odplatný právny úkon a na jeho základe priznal žalovanému voči žalobcovi plnenie, tak z hľadiska res iudicata je prípadná nesprávnosť rozhodcovského rozsudku irelevantná. Žalovaný tvrdil, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú ustanovuje zákon. Podľa žalovaného ani nárok na primerané finančné zadosťučinenie sa neopiera o žiadne zákonné ustanovenie, pretože žalobkyni nesvedčí žiaden právoplatný rozsudok z titulu porušenia práva alebo povinnosti, žalobkyňa nie je spotrebiteľom a neuvádza ani to, na základe čoho odvodzuje výšku tohto zadosťučinenia. Nakoniec poukazoval i na nedostatok naliehavého právneho záujmu na strane žalobkyne na určení neplatnosti zmluvy o úvere.

Žalobkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 9.1.2014 pokiaľ ide o primerané finančné zadosťučinenie tvrdila, že toto predstavuje určitú sankciu postihujúcu toho, kto protiprávne vo veci konal. Hľadiskami pre posúdenie sú intenzita, dĺžka trvania a dosah tohto protiprávneho konania a okruh subjektov, ktorých mohlo toho konanie žalovaného zasiahnuť. Poukazovala na judikatúru, v zmysle ktorej žalobca nemusí predložiť dôkazy o existencii ujmy, stačí, ak súd má za preukázané, že táto ujma tu je. Poukazovala na situáciu, do ktorej sa žalobkyňa dostala konaním žalovaného, a vzhľadom na jej príjem pozostávajúci z invalidného dôchodku.

Z výpovede žalobkyne na pojednávaní konanom dňa 12.3.2014 vyplýva, že predtým mala jednu pôžičku od žalovaného, ktorú nepoužila na podnikateľské účely, rovnako ako pôžičku na základe zmluvy o úvere zo dňa 25.4.2010. Žalovaný jej ponúkol vyrovnáť prvú pôžičku touto druhou pôžičkou, a zvyšok by jej vyplatil. Zmluvu o úvere zo dňa 25.4.2010, teda údaje do nej dopisoval zástupca žalovaného, pán X., pričom túto zmluvu uzatvorila v reštaurácii. Tento zamestnanec zaškrtol, že je to na účel podnikania, čo však nebola pravda, nakoľko sa jej pýtal, čo robí a ona mu povedala, že je invalidnou dôchodkyňou a má aj živnosť. Navyše bankový účet uvedený v tejto zmluve o úvere mala v tom čase už zrušený.

Následne žalobkyňa v podaní zo dňa 1.4.2014 uviedla, že prvý úver použila na zaplatenie školného vo výške 500 eur a zvyšných 100 eur použila pre vlastné potreby, pričom druhý úver použila na splatenie nezaplatených splátok prvého úveru a taktiež na súkromné účely a v podaní zo dňa 16.9.2014 presne špecifikovala sumu, ktorú zaplatila žalovanému v zmysle zmluvy o úvere zo dňa 28.4.2010, t.j. sumu 2.401,56 eur a predložila o tom listinné dôkazy, a to potvrdenia o vkladoch a hotovosti, resp. výpisy z bankového účtu. Z výpovede žalobkyne a z doložených dokladov jednoznačne vyplýva, že úver nebrala za účelom podnikania a požila ho na bežné výdavky svojho života a nie na podnikanie. Z dokladov vyplýva napríklad kúpa obuvi, oblečenia a iné nevyhnutné veci. Bankový podnikateľský účet uvedený v zmluve mala pri tom v čase uzavretia druhej zmluvy už zrušený. V účtovníctve uvedený úver vedený nemá. Žalovaný v konaní nepreukázal, že úver bol braný a použitý na podnikateľskú činnosť žalobkyne.

O námietke miestnej nepríslušnosti žalovaného súd rozhodol uznesením zo dňa 12.4.2014 č.k. 21C/296/2013-77, tak, že návrh žalovaného na postúpenie veci Okresnému súdu Bratislava I. zamietol. Uvedené uznesenie bolo potvrdené Krajským súdom v Prešove zo dňa 26.6.2014 č.k. 1Co/98/2014-143. Miestne príslušným je teda tento súd.

Žalobkyňa na pojednávaní dňa 8.10.2014 trvala na podanej žalobe v celom rozsahu. Uviedla, že doložila doklady preukazujúce tú skutočnosť, že peniaze získané na základe zmluvy o úvere použila na súkromné účely, nie na podnikanie. V účtovníctve nemá poskytnutú sumu uvedenú ako záväzok, lebo na to nemala dôvod. Skutočnosť, že v zmluve je uvedené použitie úveru na podnikanie si všimla, až keď vec začala riešiť súdnou cestou.

Podľa ustanovenia § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 52 odsek 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 2 písmeno a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1966 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa ustanovenia § 2 písmeno b) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 3 odsek 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia § 4 odsek 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa ustanovenia § 4 odsek 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak však zmluva s spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Po vykonanom dokazovaní mal súd za preukázané, že medzi účastníkmi tohto konania bol založený záväzkový vzťah, a to na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.4.2010. V súlade s ustanovením § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka sa za spotrebiteľskú zmluvu považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. V danom prípade je nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalovaný ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalobkyňou, ktorá hoci bola podnikateľkou, úver zobrala a aj použila na súkromné účely a nie na podnikanie. Ide teda o spotrebiteľský vzťah. Žalovaný sa bránil tým, že na predmetnej zmluve o úvere bol vyznačený účel poskytnutia finančných prostriedkov, a to na účel podnikania. Z vyznačenia účelu na „podnikanie“ by sa mohlo zdať, že by nemali byť žiadne pochybnosti o účele úveru. Súdu zo svojej činnosti je však známe, že u žalovaného sú pochybnosti nad takýmto vyznačeným účelom úveru vo viacerých veciach, a to v súvislosti s tvrdeniami dlžníkov, že obchodní zástupcovia sa dopustili nekalej obchodnej praxe a svojvoľne vyznačili spotrebiteľom ako účel úveru bez ďalšieho dôvodu (napr. stačilo na vyznačenie úveru na „podnikanie“, že spotrebiteľ bol držiteľom živnostenského listu).

Pochybnosti umocňuje aj predbežné opatrenie okresného súdu Prešov z 11.3.2011 č.k. 17C/45/2011-35 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.5.2011 č.k. 6Co 84/2011 o uložení povinnosti žalovanému, aby sa tejto nekalej obchodnej praxe zdržala. Z výpovede žalobkyne však vyplýva, že úver poskytnutý jej na základe predmetnej zmluvy o úvere nepoužila za účelom podnikania, pričom poukazovala na skutočnosť, že údaje do zmluvy o úvere vpisoval obchodný zástupca, vrátane uvedenia účelu poskytnutého úveru. Žalobkyňa bola na invalidnom dôchodku, pričom v tom čase už mala zrušený svoj podnikateľský účet, čoho dôkazom je potvrdenie o zrušení produktov a služieb zo dňa 8.10.2009, a podnikanie na základe živnostenského oprávnenia ukončila o tri mesiace po uzavretí zmluvy, čoho dôkazom je výpis aktuálnych údajov zo živnostenského registra, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa ukončila svoju podnikateľskú činnosť dňa 31.7.2010.

Zároveň mal súd za preukázané i tvrdenia žalobkyne o tom, že poskytnutý úver použila na splatenie úveru predchádzajúceho, pričom táto skutočnosť okrem jej výpovede je zrejmá z potvrdenia žalovaného zo dňa 30.4.2010, kde potvrdzuje uhradenie predchádzajúceho úveru dňa 28.4.2010, t.j. v deň podpisu zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, pričom žalobkyňa preukázala i ďalšími listinnými dôkazmi, že úver použila na iné účely ako na účel podnikania, a to napr. nákup obuvi. Vzhľadom na vyššie uvedené súd nemal pochybnosti o povahe zmluvného vzťahu medzi účastníkmi tohto konania ako spotrebiteľského, pričom má zato, že ide i o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

Podľa ustanovenia § 39 odsek 1 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle predmetnej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX bola žalobkyňi poskytnutá finančná čiastka vo výške 1000 eur, ktorú mala splatiť zvýšenú o poplatok vo výške 968 eur v 12-tich splátkach spolu vo výške 164 eur, pričom táto skutočnosť medzi účastníkmi nebola sporná. Keďže ide o zmluvu, ktorá podlieha úprave zmlúv o spotrebiteľských úveroch súd túto zmluvu posúdil z hľadiska jej esenciálnych náležitostí v súlade s ustanovením § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch a dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere v tomto smere obsahuje nedostatky.

Predmetná zmluva o úvere neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov, ani priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov, ročnú úrokovú sadzbu, ani výpočet nákladov, v dôsledku čoho sa zmluva o úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

Zároveň nemožno opomenúť ani výšku poplatku za poskytnutie úveru, ktorý v percentuálnom vyjadrení predstavuje pri poskytnutí úveru na obdobie 12-tich mesiacov výšku 96,8 %. Poplatok v takejto úzerej

výške súd považuje bez ďalšieho za dôvod jeho absolútnej neplatnosti, a to pre rozpor s dobrými mravmi podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.

V súlade s judikatúrou a zákonom, sa za odplatu úveru považujú nielen dohodnuté úroky ako odmena, ale aj akákoľvek platba zo strany spotrebiteľa žalovanému, bez ohľadu, či ju tento v zmluve alebo podmienkach označí, napr. ako poplatok, náklady za vypracovanie, na administratívu a podobne.

Dobrymi mravmi sa v súdnej praxi považuje súbor spoločenských, kultúrnych a mravných pravidiel správania, ktoré sú v súlade so všeobecne uznávanými vzťahmi medzi ľuďmi a mravnými princípmi spoločenského zriadenia, ktorý v historickom vývoji osvedčil istú nemennosť a vystihujúcu podstatné historické tendencie, ktoré sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem. Neprimerane dohodnuté úroky, či celková odplata za úver sú v rozpore s pravidlami správania sa, a teda aj s dobrými mravmi a ide o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Obdobne právne už súdy rozhodovali, a to napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6C/126/2012 zo 7.5.2013, rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 z 31.7.2009, rozhodnutie sp. zn. 5Cdo/26/2011 z 26.4.2012, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21Cdo/1484/04 z 15.12.2004, rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 3Co/3/2011 z 12.10.2011, 3Co/67/2012 z 24.10.2012.

Podľa ustanovenia § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia § 53 odsek 4 písmeno k) a r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, k) ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku, r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa ustanovenia § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom s dôverou bez možnosti individuálne ovplyvniť zmluvné podmienky. Spotrebiteľské zmluvy uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov s tým, že dodávateľ vopred určuje v návrhu obsah zmlúv a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, môže návrh len prijať alebo odmietnuť. Zmluvy sú na vopred pripravených tlačivách - formulároch, ručne sa len dopíšu údaje dlžníka, výšky úveru a splatnosť, bez toho, aby dlžník mal možnosť ovplyvniť, či zmeniť obsah zmluvy a jej súčasť - predtlačené obchodné podmienky.

Podľa ustanovenia § 153 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa ustanovenia § 80 písmeno c) Občianskeho súdneho poriadku, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Žalobkyňa vo svojej žalobe okrem práva na vydanie bezdôvodného obohatenia a primerané finančné zadostučinenie žiadala, aby súd určil, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX je v časti jej ustanovení o výške poplatku 986 €, ustanovení bodu 4 v časti zmluvných pokút a poplatku za upomienky, bodu 5, bodu 6 v časti zmluvnej pokuty, bodu 14 a bodu 15 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru absolútne neplatná, pričom súd má za to, že na strane žalobkyne je daný naliehavý právny záujem na

určení neprijateľnosti jednotlivých zmluvných ustanovení tejto zmluvy, a to z dôvodu právnej istoty o skutočnej výške dlhu, pretože bez tohto určenia nie je zrejmé, koľko by mala žalobkyňa žalovanému zaplatiť tak, aby zo strany žalovaného nedošlo k bezdôvodnému obohateniu, ako i z dôvodu existencie rozhodcovského rozsudku v danej veci, ktorý by mohol byť podkladom pre vykonanie exekúcie voči žalobkyni.

Pokiaľ ide o časť zmluvnej podmienky v bode 12 Všeobecných zmluvných podmienok, ktorá sa týka poplatku vo výške 968 eur, ktorého 1/3 predstavuje dohodnutý úrok a 2/3 zahŕňajú náklady na vypracovanie, uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, tak táto je absolútne neplatná jednak v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi ako už bolo uvedené vyššie, avšak aj z ďalšieho samostatného dôvodu. V súlade s ustanovením § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka súd túto podmienku považuje za neprijateľnú, nakoľko ide o ustanovenie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktoré spočíva v neprimerane vysokej výške poplatku 96,8 % za obdobie 12-tich mesiacov, pričom po prepočte predstavuje úrok 32,26 % a poplatok 64,53 %, pričom pre porovnanie banky dojednávajú obdobný poplatok za spracovanie zmluvy len vo výške 1 % alebo 2 % z výšky úveru. Navyše takýto neprimerane vysoký poplatok, či odplata vo výške 156 % ročne, ako už bolo uvedené vyššie považuje za absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi.

Zmluvné podmienky upravené v bode 4 a bode 6 Všeobecných podmienok poskytnutie úveru týkajúce sa zmluvných pokút, či už za omeškania so splátkou vo výške 15 eur alebo za porušenie svojich zmluvných povinností vo výške 312 eur a poplatku za upomienku súd považuje za neprijateľnú z dôvodu neprimerane vysokej sankcie za nesplnený záväzok, a to v súlade s ustanovením § 53 odsek 4 písmeno k) Občianskeho zákonníka.

Zmluvnú podmienku upravenú v bode 5 týkajúcu sa dohody o zrážkach zo mzdy považuje súd tiež za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko zabezpečenie záväzku vopred uzavretou dohodou o zrážkach zo mzdy je neprimeranou požiadavkou veriteľa, keď bez akéhokoľvek obmedzenia zo strany dlžníka chce disponovať s jeho príjmom, rovnako ako zmluvnú podmienku upravenú v bode 14, v ktorom je upravená dohoda o vyplnení zmenky.

Nakoniec pokiaľ ide o zmluvnú podmienku týkajúcu sa rozhodcovskej doložky v bode 15 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru tak k tejto súd uvádza, že rozhodcovský súd je vopred zakotvený v zmluvných podmienkach ešte pred vznikom samotnej štandardnej zmluvy. Rozhodcovské konanie by mohlo byť akceptované, ak by si spotrebiteľ osobitne vyjednal takýto spôsob rozhodnutia sporu len na už existujúce spory a bol žalovaným dostatočne poučený o význame a dôsledkoch uzavretia takejto rozhodcovskej doložky. V tomto prípade však táto doložka nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale už na samom začiatku zmluvného vzťahu. Súd svoj názor o neprimeranej povahe rozhodcovskej doložky opiera aj o stanovisko Súdneho dvora (ES) vo veci C-243/08 zo dňa 4.6.2009 Pannon GSM Zrt. c/a Erzsébet Sustikné Györfi bod 40, v ktorom tento súd konštatuje, že vopred stanovená podmienka v zmluve uzatvorenej medzi spotrebiteľom a dodávateľom v zmysle smernice (93/13/ES), ktorá nebola individuálne dohodnutá a ktorá priznáva právomoc pre všetky spory vyplývajúce zo zmluvy súdu, v obvode ktorého sa nachádza sídlo predajcu alebo dodávateľa, spĺňa všetky podmienky, aby mohla byť z hľadiska smernice 93/13/EHS kvalifikovaná ako nekalá. Teda podľa stanoviska Súdneho dvora spĺňa v zmysle smernice všetky podmienky „nekalosti“ už len dojednanie, že príslušným na riešenie sporov zo spotrebiteľskej zmluvy je všeobecných súd, v obvode ktorého má dodávateľ sídlo, a teda nie všeobecný zákonný súd spotrebiteľa. Na základe uvedeného preto súd i túto zmluvnú podmienku považuje za neprijateľnú v súlade s ustanovením § 53 odsek 4 písmeno r) Občianskeho zákonníka.

Na základe uvedeného preto súd postupujúc v súlade s ustanovením § 153 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku vyslovil vo výrokovej časti neprijateľnosť vyššie uvedených zmluvných podmienok.

Podľa ustanovenia § 451 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Keďže súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie plnením z neplatného právneho úkonu, musí ho žalovaný vydať žalobkyni. Výška bezdôvodného obohatenia je totožná so sumou, ktorú žalobkyňa zaplatila nad výšku poskytnutého úveru, t.j. nad sumu 1.000 eur. Zo žalobkyňou predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalovanému skutočne reálne uhradila sumu 2.401,56 eur v jednotlivých splátkach, čoho dôkazom sú žalobkyňou predložené potvrdenia o vkladoch v hotovosti a ňou predložené výpisy z účtu, pričom v tejto sume je zhrnutý i poplatok za zmenu splátkového kalendára vo výške 160 eur. Na základe uvedeného sa preto žalovaný bezdôvodne obohatil o rozdiel medzi skutočne poskytnutým úverom a vrátenou sumou vo výške 1.401,56 eur. Táto suma je bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného veriteľa.

Na základe uvedeného, preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.401,56 eur titulom bezdôvodného obohatenia tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Žalovaný počas celého konania poukazoval na prekážku právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata), ktorá bráni prejednaniu a rozhodnutiu veci, ktorou je rozhodcovský rozsudok. Súd sa však nestotožňuje s názorom žalovaného, a to vzhľadom k tomu, že rozhodcovskú doložku, na základe ktorej bola založená právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie a rozhodnutie veci rozhodcovským rozsudkom považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, čoho následkom je jej neplatnosť. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy resp. rozhodcovskej doložky medzi zmluvnými stranami. Absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý. Na základe uvedeného preto prejednanie a rozhodnutie veci v rozhodcovskom konaní na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemožno považovať za prekážku res iudicata, ktorá by bránila súdu v tomto konaní vec prejednať a rozhodnúť. Rozhodcovský súd jednoducho nemal právomoc v tejto veci rozhodovať, pretože rozhodcovská doložka je absolútne neplatná ako neprijateľná podmienka, čo už bolo rozhodnuté aj v iných obdobných konaniach voči tomuto veriteľovi.

Podľa ustanovenia § 3 odsek 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Vyššie citované ustanovenia § 3 odsek 5 zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadostučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Samotná povaha primeraného finančného zadostučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. V danom prípade žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie svojich práv vyplývajúcich jej z príslušných právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa, preto má právo na primerané finančné zadostučinenie. Žalobkyňa žiadala sumu 1.000 eur ako primerané finančné zadostučinenie. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v zmluve o úvere dlhodobo používal neprijateľné zmluvné podmienky, avšak s ohľadom na to, že žalobkyňa plnila žalovanému od roku 2010 - 2014 v splátkach i sumy z neplatného právneho úkonu, čím dochádzalo k výraznému zníženiu kvality jej života, pričom žalobkyňa je invalidnou dôchodkyňou, súd má za to, že výška požadovaného finančného zadostučinenia v sume 1.000 eur je primeraná, a preto jej priznal

primerané finančné zadosťučinenie vo výške, ktorú žiadala. O to viac, že žalovaný v danom období nedal do súladu protiprávne časti zmluvy a podmienok, hoci mu to ukladá a ukladal Občiansky zákonník. Protiprávny stav vďaka jeho nečinnosti trval.

Na základe uvedeného, preto súd žalobe vyhovel v celom rozsahu a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 1.416,56 eur titulom bezdôvodného obohatenia, sumu 1.000 eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia. Zároveň vyššie uvedené zmluvné dojednania v bode 4, 5, 6,14,15 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru súd považuje za absolútne neplatné, pretože ide o neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 53 ods.1,5 Občianskeho zákonníka, a preto postupujúc v súlade s ustanovením § 153 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku určil vo výroku neprijateľnosť týchto zmluvných podmienok a zároveň určil, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 28.4.2010 sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách tohto konania a odvolacieho konania (odvolacie konanie na základe odvolania žalovaného voči uzneseniu súdu zo dňa 12.3.2014 č.k. 21C/296/2013-77) rozhodol súd v zmysle ustanovenia § 142 odsek 1, § 224 odsek 1 v spojení s § 151 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobkyňa mala v tomto konaní ako i v konaní odvolacom plný úspech, preto má právo na náhradu účelne vynaložených trov na uplatnenie svojho práva. Trovy konania žalobkyne pozostávajú z trov jej právneho zastúpenia za poskytnutie právnej služby advokátom za päť úkonov právnej služby (1. Príprava a prevzatie zastúpenia, 2. Písomné podanie na súd - žaloba, 3. Písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 9.1.2014, 4. Písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 1.4.2014, 5. Písomné podanie na súd - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 16.5.2014), pričom základná sadzba tarifnej odmeny bola určená podľa ustanovenia § 13 odsek 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to pre rok 2013 ako základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 111,86 eur pozostávajúca z odmeny vo výške 71,37 eur z hodnoty sporu 1.416,56 eur + 1/3 odmeny vo výške 60,07 eur určenej ako 1/13 výpočtového základu podľa ust. § 11 odsek 1 písmeno a) vyhlášky z predmetu sporu, ktorý nemožno oceniť peniazmi + 1/3 z hodnoty predmetu sporu 1.000 eur vo výške 61,41 eur a pre rok 2014 ako základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 112,46 eur pozostávajúca z odmeny vo výške 71,37 eur + 1/3 odmeny vo výške 61,87 eur určenej ako 1/13 výpočtového základu podľa ust. § 11 odsek 1 písmeno a) vyhlášky z predmetu sporu, ktorý nemožno oceniť peniazmi + 1/3 vo výške 61,41 eur. Zároveň trovy právneho zastúpenia pozostávajú i z paušálnej náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné podľa ustanovenia § 16 odsek 3 vyhlášky za päť úkonov právnej služby, pričom odmena vrátane paušálnych náhrad sa zvyšuje o daň z pridanej hodnoty, keďže právny zástupca navrhovateľa preukázal, že je jej platiteľom. Trovy právneho zastúpenia predstavujú na odmene za 4 úkony právnej služby sumu 673,32 € (2 x 111,86 € + 3 x 112,46 € + 20 % DPH) a na paušálnych náhradách sumu 47,69 € (2 x 7,81 € + 3 x 8,04 € + 20 % DPH).

Spolu na trovách konania vrátane odvolacieho je žalovaný povinný žalobkyni zaplatiť 721,01 eur na účet jej právneho zástupcu JUDr. Róberta Faturu v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Keďže žalobkyňa je oslobodená od súdnych poplatkov podľa ustanovenia § 4 odsek 2 písmeno za) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov vznp., súd preto uložil žalovanému v súlade s ustanovením § 2 odsek 2 zákona o súdnych poplatkoch povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné súdny poplatok vo výške 84,50 € z hodnoty predmetu sporu 2.416,56 eur, a to tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Humenné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolarie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov.